

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LIII [i. e. LIV]. An Transubstantiatio sit commentum nouum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

poraliter nutrire; sed significare nutritiōnem spiritalem per Corpus Christi. Sicut non opus erat, esse veram columbā, quæ sp. Sancti realem præsentiam re-presentsbat: analogia sat erat species extēna.

A D V. *Ioann. 6.* loquitur de pane coelesti, qui est *Viuus, Via:* non de tritico; ideo non opus erat mutatione; sed pro eodem supponit ista, *Ego, & Panis:* Atqui *Math. 26* demonstrat diuersa per *Hoc, sc. species & Contentum.*

A D IV. Nihil annihilatur; substantia esse desinit; accidentia manent.

A D VIII. *Vera omnia: sed hæc in si-gno, illa in Contento fiunt.*

A D VIII. Contrariae conditions sunt in Christi Corpore, & in phantastico. Hoc enim videtur oculis esse, quod in se non est; at illud non videtur sensib^e esse, quod est; ideo potius per id refutantur iij hæretici.

Neque Essentia accidētis est, (nisi naturaliter, iuxta Arist. At iuxta aliquos, nec naturaliter) inhærente subiecto actu, sed ordinari ad inhærentiam, ob existentiam eorum, à qua differt essentia. &c. Ordo autem accidentis ad substantiam est triplex: 1. *Essentialis;* quia est ens imperfectum; ideo eius esse est inesse; quatenus respicit substantiam. 2. *Poten-tialis;* quia appetit inesse: & hæc pro-prietas est posterior illius essentiā. 3. *A-ctualis* inhærentia, seu existentia. Vnde nulla est contradic̄tio, suspen-di acciden-tium, naturam & proprietatem poten-tiā diuinā.

Q VÆST I O LIV.

An Transubstantatio sit nouum com-mentum?

LVTHERVS lib. de Cœpt. Babyl. c. 2. affirmit inuen-tum est S. Thomæ, & Thomistarum; approbatum ab Innocentio III, c. firmiter, in Concilio Lateranensi.

M A R T Y R, lib. contra Gardin. Innocentium III. id ex cogitatione ait anno 1115. Græcos ab ea voce semper abhoruisse. **C A L V I-** *N V s Inst. l. 4. c. 17. §. 13.* Tempore S Bernadini nondum id orbi innotuisse. **K E M N I T I U S,** part. 2. Exam. Seb. 13. c. 4. Tempore Lombardi nūl certi de eo in Ecclesia constitisse ait, iam primum in Concilio Tridentino esse definitum.

A V T O R. I. Res Transubstantiationis ipsa inde à Christo manat, mansitque semper. I. Ætate S. Iustinus apolo-gia 2. ait cibum, quo pascimur, esse Car-nem Christi. S. Irenæus l. 4. c. 14. Consta-bit eum Panem, in quo gratia acta sunt, esse Corpus Domini. II. Ætate Tertull. l. 4 in Marcionem. Panem Corpus suum facit dicendo, *Hoc est Corpus meum.* S. Cyprian Panis discipulis datum, non effigie, sed naturā mutatus omnipotentiā Verbifacitus est Caro. III. Ætate Cyr. Hierosol. Ambr. Greg. Nyss. &c. IV. Ætate Chrys. Aug. Cyr. Alex. Eus. &c. V. Ætate S. Remigi^o, in I Cor. 10. VI. Ætate S. Greg. VII. Beda, Damasc. VIII. Theophil. Strabus, Alcuinus, &c. IX. AEtate S. Ful-bertus Carnot. Atque isti ante Beren-garium floruerunt, docentes realiter Transubstantiationem.

X. AEtate contra Berengarium scri-pterunt idem Lanfrancus, Adelmannus, Hugo, Lingo, Guitmundus, Anselmus. XII. AEtate Algerus, Perr. Cluniac Qui omnes ante Innocentium III. florue-runt.

II. Res Transubstantiationis definita sub anathemate fuit in Conciliis ante 500 annos. 1. In Concil. Romano sub Nicolao II. anno 1060. abiurante ibi

Pp 3 Beren-

Berengario suam hæresin: teste Lanfranco, Guitmundo, Anselmo. 2. In Concil. Rom. II. sub Greg. VII. an. 1079. (teste Tho. VVald. 10.2. de Sacram. c. 43.) Berengario relapso resipiente.

3. In Conc. Lateran. Generali & porro etiam Vox Transubst. est viurpata sub Innoc. III. anno 1215. 4. In Conc. Ro. III. anno 1413. contra VVicelleffum: Item in Constantiensi, anno 1414. Item in Conc. Florent. anno 1439. consentientibus in id Latinis & Græcis.

Vnde patent mendacia superius posita Sectariorum.

Q VÆ S T I O L V.

Vbiq[ue]itas stabilitat, an euertat Sacra- mentum Eucharistie?

LUTHERVS, ut suprà quest. 1. vult, Corpus Domini per Unionem ad Verbum, id assentum esse, vt sit ubi & Verbum est, scilicet. Vbiq[ue]. Consentunt cunctes Lutherani, cō, vt ne in Sacramentiorum incidenti opinionem.

SVADENT istis: præter alia suprà par. 1. quæst. 25. 2. 6.
1. Lutherus, quod verba, *Hoc est Corpus meum* firmiter stant. Ex eo, quod Christus feder ad Dextram Dei, sequitur evidenter, Corpus Christi in pane esse, etiam si hæc, *Hoc est Corpus meum*, nec dicta à Christo, nec scripta fuissent. Quare cum ex Unione hypostatica Corpus Christi sit ubique, certè fuit etiam in pane: Symbola tamen sunt ad id inservita. 2. Opus vero est Eucharistia; quia licet Corpus Christi sit ubique, non tamen capi ubi que posse, sed tantum in re à Christo instituta in qua vult queri, non ubique. Nam est etiam in laqueo; non tamen debeo rōcircō inservire collum. 3. Schmidelinus libto contra Sperlingium, *Corpus Domini non est in Eucharistia extra usum*; non intelligitur de presentia; sed de distributione; quia non distribuitur extra usum.

AUTOR. Præsentia Corporis Christi in Eucharistia est vi Consecrationis; quam reiuentes Lutherani confugunt ad Vbiquitatem chimericam: quæ refutatur istis. 1. Quia ea stante, Eucharistia non est Sacramentum. Nam

Sacramenta pendent ex Institutione Christi, ritum & verba præcipientis: qui Corporis Christi præsentia, iuxta istos, pendet ex eo, quod sedet ad dextram Dei: ex Unione hypostatica; & non ex vi Consecrationis seu Institutionis.

Ergo Vbiq[ue]itas euertit Sacramentum.

2. Quia ex Vbiq[ue]itate sequitur, Christus non posse manducari ore corporali, sed

tantum spirituali energiæ; idque soli p[ro]p[ri]i. Nam quod est vbiq[ue], moueri nequit aut transire aliò; vti Deus: ergo Cœna est superuacula, aut spiritialis manducatio. Sacramentariorum est astrenua: quam execrantur Lutherani.

3. Non opus foret adire templo communicandi gratia. &c. quia ubique adest, etiam ante dicta verba Institutionis: ergo frusti Cœna est.

4. Docent omnes Lutherani, Corpus Christi adeste solum in V[erbo]su; non ante, non post eum: At si ubique est; adest etiam ante & post V[erbo]sum.

Quia fatentur Vbiquistæ se coactos inopiam rationum, configere ad Vbiquitatem: ita Brentius libr. Recognit. ne cogitur admittere Consecrationem. 6. Illyricus libr. de mystica Cœna, ait, oportet admittere Christi præsentiam iu Ecclesia, vt in Caput Ecclesia in terris Humanum; ut debeat admitti Papa.

DICO A D I. Ex hoc incidentia symbolicam synaxin Sacramentiorum; quippe Symbola sola pendere aiunt ei institutione Christi, quatenus significant Corpus Christi.

AD II. Quod ubique est, vbiq[ue] capi potest: Quia implicat, vt habeam panem, & non habeam in eo Corpus Christi ubique præsens. Neque, vt ait B[onifacius] entusias Cœna habetur definitiū ex institu-

extra